ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΝΑ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ ΜΟΝΟ Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Δημοσιεύουμε σήμερα τό δεύτερο μέρος τῆς ἐπιστολῆς πού μᾶς ἔστειλε ἡ γνωστή ψυχολόγος κυρία Μαρία Χουρδάκη, σχετικά μέ τή διδασκαλία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης στά σχολεῖα, καθώς καί τή διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν. Τό πρῶτο μέρος δημοσιεύθηκε στά χθεσινά «ΝΕΑ».

«Σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τή γλῶσσα πού θά διδάσκεται στά σχολεῖα, δημοτική ἤ καθαρεύουσα, ἀφοῦ εἶναι ἀπαραίτητο νά διδάσκωνται καί οἱ δύο, νομίζω πώς σ' ὅλο τό Δημοτικό σχολεῖο θά ὑπάρχη μόνον ἡ Δημοτική. Θά διδάσκωνται χωρίς ἀκρότητες καί ἰδιωματισμούς, γραμματική ἀπαλλαγμένη ἀπό ὑπερβολές καί βιβλία ἀναγνωστικά, ἱστορίας, ἀριθμητικῆς, πατριδογνωσίας γραμμένα σέ στρωτό ὕφος, πού θά ἐμπνέη τά παιδιά σέ χρησιμοποίηση ἀντίστοιχου, πλούσιου λεξιλογίου γιά τίς ἐκθέσεις τους. Ἡ διδασκαλία τῆς καθαρευούσης θ' ἀρχίση ἀπό τήν πρώτη τάξη τοῦ Γυμνασίου, ἀφοῦ ἤδη στό Δημοτικό τά παιδιά θά ἔχουν ἀφομοιώσει περίπου, τή Δημοτική μητρική γλῶσσα, ὥστε νά ἀποφεύγεται ἡ σύγχυση.

Ἀνάγκη εἶναι, νομίζω, νά τονισθῆ καί μιά ἄλλη ἰδέα σχετική αὐτή μέ τήν ἐκμάθηση ξένων γλωσσῶν. Στά δημόσια Δημοτικά Σχολεῖα δέν ὑπάρχει καθόλου, στά Ἰδιωτικά — ὅπου ἡ σχετική ἀνάγκη εἶναι μικρότερη, ἐξ αἰτίας τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τῶν μαθητῶν — διδάσκεται στίς μεγάλες τάξεις. Καιρός εἶναι, μέ τήν μεγάλη τουριστική κίνηση τοῦ τόπου, νά εἰσαχθῆ ξένη γλῶσσα καί στά Δημόσια σχολεῖα. Θά πάρη τίς γνωστές καθιερωμένες ὧρες τῆς καλλιγραφίας, ὠδικῆς καί εἶναι ὁπωσδήποτε πιό χρήσιμη. Εἶναι γνωστό πώς οἱ ξένοι δέν κινοῦνται μόνον στίς ἐπίσημες παραθεριστικές μονάδες ἤ τίς μεγαλουπόλεις. Καθημερινά τούς συναντοῦμε σ' ὅλες τίς ἀπόμακρες γωνίες, στά χωριά, τά πιό ἥσυχα χωριά τοῦ τόπου μας. Καλό θά εἶναι λοιπόν καί γιά τούς κατοίκους τῶν περιοχῶν αὐτῶν μά καί γιά τούς ξένους νά μποροῦν νά συνεννοηθοῦν σέ βασικά σημεῖα καθημερινῆς ζωῆς. Ἔτσι, ἡ ξένη γλῶσσα θά πρέπει ν' ἀρχίση νά διδάσκεται ἀπό τήν Δ' τάξη τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου. Ξέρω πώς ἐδῶ τό μέγα θέμα θά εἶναι: ποιός θά διδάξη τήν ξένη γλῶσσα. Γιατί φυσικά δέν εἶναι εὔκολο νά ἀνευρεθοῦν καί νά διορισθοῦν τόσες χιλιάδες καθηγηταί Ἀγγλικῶν (μιλῶ γιά Ἀγγλικά ὄχι βέβαια ἀπό καμμιά ἰδιαίτερη προτίμηση μά γιατί εἴτε τό θέλομε εἴτε ὄχι ἔχει γίνει ἕνα εἶδος ἐσπεράντο, στίς μέρες μας). Ὑπάρχει ἐδῶ μιά μέση λύση, ὥσπου νά γίνη ἀργότερα συστηματική. Ὅλοι οἱ νέοι δάσκαλοι στήν ἐποχή μας ξέρουν στοιχεῖα Ἀγγλικῶν. Μέ τά ὑπάρχοντα ἄφθονα σχολικά ἐγχειρίδια θά μποροῦν νά τήν διδάξουν, στό σχολεῖο πού ὑπηρετοῦν, σέ ὧρες μαθημάτων πού ἀναφέραμε ἤδη. Ἀργότερα ἡ ἐκμάθησις τῶν Ἀγγλικῶν (;) θά πρέπει νά εἶναι πλήρης καί ὑποχρεωτική στά προγράμματα τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ὄχι μόνο γιά τήν προσωπική χρήση τῶν σπουδαστῶν καί καλλιέργεια μορφώσεως, μά γιά διδασκαλία, πού θά ἐντάσσεται στήν ὅλη μέθοδο διδακτικῆς τῶν ὑπολοίπων μαθημάτων. Μέ τόν τρόπο αὐτό ὅλα τά Δημόσια Δημοτικά σχολεῖα θά διαθέτουν δασκάλους μέ ἐπαρκεῖς γνώσεις τῆς ξένης γλώσσας καί κατόχους τῆς σωστῆς διδακτικῆς μεθόδου, πού, μέ κάποια προσαρμογή τοῦ προγράμματος θά εἶναι σέ θέση νά τήν διδάξουν, ὅπως διδάσκουν τήν ὑπόλοιπη ὕλη «στοιχειώδους παιδείας».

Μιλώντας γιά τό θέμα ΠΑΙΔΕΙΑ θά εἶχε κανείς πολλά ἀκόμη νά πῆ σέ ἄλλα τό ἴδιο βασικά θέματα, ὅπως εἶναι ἡ λειτουργία πολλῶν εἰδικῶν σχολείων ὥστε νά ἀποσυμφορηθοῦν τά κανονικά ἀπό τή φοίτηση παιδιῶν μέ μικρότερο δείκτη νοημοσύνης, τά «πρότυπα» γυμνάσια νά γίνουν μικτά (γιατί ἀποκλείονται ἀριστοῦχοι μαθήτριες;).

Μένουν ἀκόμη ἐπίσης πολλά ἀπό τά παιδαγωγικά λεγόμενα θέματα ὡς πρός τό πνεῦμα τῆς ἐργασίας τοῦ σχολείου, τούς βαθμούς, τό χειρισμό τῶν ψυχολογικῶν προβλημάτων τῶν ἐφήβων, τήν κοινωνικοποίηση καί τήν ὁμαδική ζωή τῶν παιδιῶν τοῦ Δημοτικοῦ.

Πάνω σ' αὐτά τά θέματα θά μποροῦσαν νά γραφοῦν πολυσύνθετα ἄρθρα συνεχείας. Μά αὐτά ἔχουν ἤδη γραφῆ κατά καιρούς. Αὐτό πού μένει εἶναι ἡ ὑπόμνησή τους. Καί μιά τέτοια ὑπόμνηση σκοπεύει τό σημείωμά μου».

ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ὁ δικηγόρος κ. Χρῆστος Τσίμπος (Ἑσπερίδων 77, Καλλιθέα ἀπέστειλε πρός τά «Νέα» ἐπιστολή γιά τά θέματα τῆς Παιδείας, στήν ὁποία, μεταξύ τῶν ἄλλων, γράφει τά ἑξῆς:

«Πρό 12 ἐτῶν, εἰς φύλλον πρωϊνῆς ἐφημερίδος (10.11.1960) ὑπό τόν τίτλον «Καβάλα καί Καλλιθέα» ἐδημοσιεύθη ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολή μου:

«Εἰς πρόσφατον σχόλιόν σας, ἐκφράζετε τήν ἀπορίαν σας διατί ἡ Καβάλα, ἄν καί πόλις περίπου 50.000 κατοίκων, ἔχει μόνον δύο δημόσια Γυμνάσια, ἐξ ὧν ἕν Ἀρρένων καί ἕν Θηλέων, μεγάλως δέ ἀπέχοντα μεταξύ των. Εἰς ἀπόστασιν 4 χιλιομέτρων ἀπό τοῦ κέντρου τῶν Ἀθηνῶν, ἐξαπλοῦται, ὡς μία ξεχωριστή πόλις, ὁ Δῆμος Καλλιθέας, τοῦ ὁποίου τά ὅρια ἀρχίζουν ἀπό τήν γέφυραν τοῦ Λόφου Σικελίας καί περατοῦνται στίς Τζιτζιφιές, κατοικεῖται δέ ὁ Δῆμος οὗτος ἀπό 55.000 κατοίκους, δι' αὐτό καί εἶναι ἀπό ἀπόψεως πληθυσμοῦ ὁ 7ος μεταξύ τῶν 225 ἐν συνόλῳ Δήμων. Λοιπόν καί εἰς τήν Καλλιθέαν, ὑπάρχουν μόνον δύο δημόσια Γυμνάσια, ἐξ ὧν ἕν Ἀρρένων καί ἕν Θηλέων, τά ὁποῖα ἀπέχουν μεταξύ των, περί τά 2 χιλιόμετρα».

Πέρασαν ἔκτοτε 12 ἔτη, καί ἡ Καλλιθέα τῶν 55.000 κατοίκων μέ τούς 2.000 μαθητάς καί μαθητρίας, πού εἶχε στά δύο δημόσια Γυμνάσια, σήμερα ἔχει 85.000 κατοίκους καί 3.000 μαθητάς καί μαθητρίας, καί ὅμως ἀτυχῶς διαθέτει ἀκόμη μόνον 2 Γυμνάσια.

Ἐπειδή τό θέμα τῆς Παιδείας, πρέπει νά συναντᾶ σάν ὅλα τά ἐθνικά θέματα τό γενικόν ἐνδιαφέρον καί τήν γενική προσπάθεια, ὁπότε κατά κάποιον τρόπον διευκολύνεται μία σύντομος γενική ἐπιτυχία, ἀποφασίζω καί ἐγώ τήν διατύπωσιν μερικῶν σκέψεών μου.

Μέ τό θάρρος τοῦ ἀνειδικεύτου, γράφω κι' ἐγώ, λοιπόν, τήν γνώμη μου, ἡ ὁποία, ἴσως νά συμπίπτη μέ τήν vina vox καί ζητῶ συγγνώμην ἀπό τούς εἰδικούς γιά τά ὅσα θά πέφτω ἔξω, πού μέ ἄλλα θά τούς διασκεδάσω, καί μέ ἄλλα ἴσως τούς ἐξοργίσω.

1. Νά διορισθοῦν περί τούς 3.000 δημοδιδάσκαλοι καί περί τούς 4.000 καθηγηταί Γυμνασίων (ἐάν ὑπάρχουν καί ἄν δέχωνται) ὥστε ἡ διδακτέα ὕλη νἆναι καί πράγματι διδαχθεῖσα.

2. Νά κτισθοῦν περί τά 500 τριώροφα σχολεῖα καί ὄχι πρός Θεοῦ οὐρανοξύστες γιά 10.000 μαθητάς, ὅπως προχείρως εἶχε προταθῆ.

3. Νά ἐκτυπωθοῦν νέα βιβλία, χωρίς ὀρθογραφικά καί συντακτικά λάθη (βαρβαρισμούς καί σολοικισμούς) καί χωρίς ἀριθμητικές καί ἱστορικές ἀνακρίβειες καί τά ὁποῖα βιβλία νά διανέμωνται ἐγκαίρως, ἤτοι Ὀκτώβριο στά σχολεῖα καί Νοέμβριο στίς Ἀνώτατες Σχολές.

Τά ἀνωτέρω θεωρῶ ὡς ἀπαραίτητα, διότι ἄλλως θά διπλασιασθῆ τό ποσοστόν τῶν μαθητῶν τῶν Ἰδιωτικῶν σχολείων, καί τοῦτο δυνατόν νά ἐκληφθῆ ὡς κρατική ἀδυναμία πρός παροχήν δωρεάν παιδείας στά Ἑλληνόπουλα.

4. Νά καταστῆ ὑποχρεωτική ἡ 9ετής παιδεία (ἤτοι οἱ 6 τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ καί οἱ 3 πρῶτες τάξεις τοῦ Γυμνασίου).

5. Νά ὁλοκληρωθοῦν τά συσταθέντα διά τῶν Ν.Δ. 4425 καί Β.Δ. 735 τοῦ Νοεμβρίου 1964 δύο Πανεπιστήμια τῶν Πατρῶν καί Ἰωαννίνων, καί νά ἱδρυθοῦν δύο ἀκόμη πλήρη Πανεπιστήμια (Κρήτη καί Θεσσαλία) διά τά ὁποῖα νομίζω ὅτι ἔχει δοθῆ μία κάποια σχετική ὑπόσχεσις.

6. Μᾶς βαρύνει, σάν νέο προπατορικό ἁμάρτημα ἡ ἑλληνική πολυγλωσσία, ἐννοῶ τή διδασκομένη δημοτική, τήν ἁπλῆ καθαρεύουσα, τήν καθαρεύουσα, τήν ἀρχαία (σέ 3 διαλέκτους μάλιστα, ἀττική δωρική καί ἰωνική), τήν ὁμηρική (καί μάλιστα μέ μέτρο) μέ ἀποτέλεσμα ὅλος ὁ θησαυρός τῆς ἑλληνικῆς προχριστιανικῆς γραμματείας, ἐπειδή διδάσκεται στό στερεότυπο, καί θέλει καί μετάφραση καί ἑρμηνεία, νά παραμένη ἀμάθητος καί συνεπῶς ἕνας ὁλόκληρος πνευματικός θησαυρός ἀνεκμετάλλευτος. Δηλαδή, συνεπεία τῆς πολυγλωσσίας ἡ πηγή τῆς μαθήσεως κατήντησε πηγή συγχύσεως καί ὀλιγομαθείας.

7. Μᾶς βαρύνουν κάτι λεπτομερειακοί καί ἐπουσιώδεις γραμματικοί κανόνες, ὅπως π.χ. γιά τά 17 σύμφωνα πού ὑποδιακρίνονται σέ χειλεόφωνα, ὀδοντόφωνα, οὐρανισκόφωνα, ἔρρινα, ὑγρά, διπλᾶ, συριστικά καί γιά τά 3 δίχρονα (α, ι, υ) πού ἄλλοτε εἶναι μακρά καί ἄλλοτε βραχέα, καί γι' αὐτό ἄλλοτε θέλουν ὀξεῖα καί ἄλλοτε περισπωμένη, μέ ἀποτέλεσμα νά μή μπορῶ νά βρῶ ἄκρη, τί τόνο θέλει καί τό δικό μου ἐπίθετο.

Κάπου, κάποτε, εἶχα διαβάσει, ὅτι ὁ Ἐρ. Ἴψεν εἶπε: «Ἡ παιδεία καί αἱ καλαί τέχναι ἀπαιτοῦν δαπάνην, πού δέν μπορεῖ ὅμως νά θεωρηθῆ πολυτελής, γιατί αὐτά ἐπιτυγχάνουν νά μεταβάλλουν ἕνα δίποδον σέ σωστό ἄνθρωπο».

Κλείνω τό πόνο μου, μέ τήν παράθεσιν τοῦ περί Παιδείας ἄρθρου 22 τῆς Μάγκνα Κάρτα τοῦ Ὀκτωβρίου 1797 τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ Ρήγα Φεραίου τοῦ Βελεστινλῆ: «Ὅλοι χωρίς ἐξαίρεσιν ἔχουν χρέος νά ἠξεύρουν γράμματα, ἡ πατρίς ἔχει νά καταστήση σχολεῖα εἰς ὅλα τά χωρία διά τά ἀρσενικά καί θηλυκά παιδία. Ἐκ τῶν γραμμάτων γεννᾶται ἡ προκοπή μέ τήν ὁποίαν λάμπουν τά ἐλεύθερα ἔθνη νά ἐξηγοῦνται οἱ παλαιοί ἱστορικοί συγγραφεῖς. Εἰς δέ τάς μεγάλας πόλεις νά παραδίδεται ἡ Γαλλική καί ἡ Ἰταλική γλῶσσα, ἡ δέ Ἑλληνική νά εἶναι ἀπαραίτητος».

ΝΕΟΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

Εἰκοσιεπτά τελειόφοιτοι τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἔλαβον τό πτυχίο τους κατά τίς τελευταῖες πτυχιακές ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς. Οἱ νέοι πτυχιοῦχοι εἶναι οἱ ἑξῆς:

Καρστρᾶς Παναγιώτης τοῦ Κυριάκου, Καρδαρᾶς Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου, Κουλουμβάς Νικόλαος τοῦ Παναγιώτου, Οἰκονόμου Χρυσόστομος τοῦ Κωνσταντίνου, Οὐρανός Ζαχαρίας τοῦ Ἰακώβου, Σταμέλος Σπυρίδων τοῦ Γεωργίου, Παντελόπουλος Νικόλαος τοῦ Κωνσταντίνου, Παπατριανταφύλλου Περικλῆς τοῦ Ἀνδρέου, Παναγιώτου Ἰωάννης τοῦ Εὐαγγέλου, Κοζανίτη Εἰρήνη τοῦ Διονυσίου, Βέκιου Ἀθηνᾶ τοῦ Νικολάου, Μπουνάκου Ἑλένη τοῦ Ἐμμανουήλ, Κόκκαλη Παρασκευή τοῦ Ἀναστασίου, Τσξιαχόπουλος Νικόλαος τοῦ Χαραλάμπους, Κασίδη Κωνσταντίνα τοῦ Ἰωάννου, Κώστας-Κωστόπουλος Νικόλαος τοῦ Χρήστου, Δημητρακός Εὐστάθιος τοῦ Χρήστου, Κελένη Ἰωάννα τοῦ Παντελῆ, Μπουρδανιώτου Μαρία τοῦ Παναγιώτου, Δούης Εὐθύμιος τοῦ Γεωργίου, Διέτης Ἀνδρέας τοῦ Μενελάου, Ἐλισαίου Χαριτίνη τοῦ Γρηγορίου Μπαλοπούλου - Κυρκανίδου Εὐτέρπη τοῦ Βασιλείου, Σπηλιόπουλος Χαράλαμπος τοῦ Σταύρου, Κονδυλάκης Ἀργύρης τοῦ Δημητρίου, Κάργα Ἑλένη τοῦ Νικολάου καί Βενέτης Γεώργιος - Νικόλαος τοῦ Ἄρη.

κάνετε τά 20 τσιγάρα 1
Evans
FRIEND HOLDER
ΝΕΑ πίπα
Παραπλεύρως βλέπετε ἀπό τί γλυτώνετε τόν ὀργανισμόν σας
1 τσιγάρο
3
5
10
15
20 τσιγάρα

Ἡ νέα πίπα EVANS σᾶς προφυλάσσει ἀπό ὅλους τούς κινδύνους τοῦ καπνίσματος. Τά τέστ πού ἔγιναν ἀπό ἐπιτροπή διακεκριμμένων ἐπιστημόνων ἀπέδειξαν ὅτι ἡ πίπα EVANS συγκρατεῖ: πίσσα 100%, βενζινοπυρένιον 80%, διβενζινοπυρένιον 65%, ρητινώδη ὀξέα 92%, νικοτίνη 94% χωρίς νά ἀλλάξη καθόλου τήν γεύση τοῦ τσιγάρου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ
ΑΠΟ 60 ἕως 75 ΔΡΧ.
(3 ἄψογα μοντέλλα μέ κασσετίνα 10 καί 20 ἀνταλλακτικῶν φίλτρων)

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ Ι. ΔΡΙΤΣΑΣ ΦΕΙΔΙΟΥ 14 ΤΗΛ. 817.757, 820 484

Στό χθεσινό ὑπουργικό Συμβούλιο

ΓΙΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΕΤΙΑ ΜΙΛΗΣΕ Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

πού ἐπεσήμανε σάν πρόβλημα γιά τήν συνεργασία Ἡνωμένων Πολιτειῶν καί Εὐρώπης κ.λ.π.

Τό πλῆρες κείμενο

Ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρός τά μέλη τῆς κυβερνήσεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κύριοι, συνεκάλεσα τήν σημερινήν μας συνεδρίασιν, προκειμένου νά ἔχω τήν εὐκαιρίαν ἀφ' ἑνός νά ἐκθέσω ἐνώπιόν σας τά γενικά πλαίσια τῆς πολιτικῆς, τήν ὁποίαν καλούμεθα νά ἐξυπηρετήσωμεν, ἀφ' ἑτέρου μέ τήν ἄδειάν σας καί τήν συγγνώμην σας νά ἀναφερθῶ εἰς ὁδηγίας τινάς ἐν σχέσει μέ τήν λειτουργίαν τῆς Κυβερνήσεως διά τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἔργου της. Ἀρχικῶς θά προσπαθήσω νά περιγράψω εἰς πολύ γενικάς γραμμάς, τόσον τήν γενικήν, ὅσον καί τήν εἰδικήν κατάστασιν, ἡ ὁποία περιβάλλει τόν χῶρον εἰς τόν ὁποῖον ἀναφερόμεθα κατά τήν δρᾶσιν μας.

Καί εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τήν γενικήν κατάστασιν θά πρέπει νά εἴμεθα ὅλοι ἐν ὄψει μιᾶς διαμορφουμένης νέας ἰσορροπίας, τήν ὁποίαν ἀποπειρῶνται νά ἐξασφαλίσουν οἱ Λαοί ὑπό τά ἀντισυγκρουόμενα συμφέροντα τόσον τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὅσον καί τῶν μικρῶν, πού παλαίουν νά ἐξασφαλίσουν καί αὐτά τό μερίδιον πού τούς ἀνήκει εἰς τόν χῶρον. Ὁ ἀγών εἶναι σκληρός, δέν θά ἔλεγον ἀνελέητος, διότι φαίνεται ὅτι κοινωνικῶς καί αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἀντιμετωπίζουν εἰς τό ἐσωτερικόν των, τόσον μεγάλα κοινωνικά προβλήματα, ὥστε αὐτήν τήν στιγμήν δέν θά ἐπεδίωκον παρά μίαν ἰσορροπίαν, ἡ ὁποία θά τούς ἐπέτρεπεν εἰς ἕνα καθωρισμένον χρόνον νά ἀντιμετωπίσουν τά μεγάλα ἐσωτερικά κοινωνικά προβλήματα πού τάς πιέζουν καί νά ἀφήσουν διά τό μέλλον ἐνδεχομένως εὐρυτέρας διεκδικήσεις τῶν ἐκτός τοῦ χώρου των.

Ἀλληλεπίδρασις

Ἡ τοιαύτη ἐσωτερική κατάστασις καί εἰς τάς Μεγάλας Χώρας καί εἰς τάς Μικράς, μέ τήν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων ἐπικοινωνίας πού ὑπάρχουν σήμερον χάρις εἰς τήν τεχνολογικήν πρόοδον, δημιουργεῖ μίαν ἔντονον ἀλληλεπίδρασιν ἐπί τῶν Κοινωνιῶν, τόσον ἐπί τῶν θεμάτων τά ὁποῖα ἐπηρεάζουν τάς μάζας, ὅσον καί ἐπί τῶν προβλημάτων τά ὁποῖα ἑκάστη κοινωνία ἀντιμετωπίζει. Ἔστω ἑπομένως ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι εἴτε τό θέλομεν εἴτε δέν τό θέλομεν, κατά τήν δρᾶσιν μας, πρέπει νά ὑπολογίζωμεν τήν ἐπίδρασιν, ἡ ὁποία ἀσκεῖται ἔξωθεν ἐκ τῶν ζυμώσεων, αἱ ὁποῖαι ἀναπτύσσονται εἰς τάς ἄλλας κοινωνίας. Οἱαδήποτε ἄλλη θέσις εἶναι στρουθοκαμηλισμός.

Κάτι ἄλλο, τό ὁποῖον πρέπει νά προσέξωμεν εἰς τόν διεθνῆ χῶρον εἶναι ἡ ἀλόγιστος ροπή, ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς τά ἄτομα τῶν κοινωνιῶν ὑπό τήν πρόκλησιν τῶν πολυμόρφων, πολυποικίλων καί πολυαρίθμων ἀγαθῶν, τά ὁποῖα προβάλλει ἐνώπιόν των ἡ καταναλωτική κοινωνία εἰς μίαν κατεύθυνσιν ἀναπτύξεως τῶν ἐπιθυμιῶν τους, ἡ ὁποία, τίς περισσότερες φορές, τά ὁδηγεῖ νά εἶναι εὐεπίφορα πρός τήν ὁποιανδήποτε ἀναρχίαν. Αὐτήν τήν στιγμήν κατά τά συμπεράσματα τῶν ἁρμοδίων καί εἰδικῶν ἔναντι τοῦ μεγάλου κομμουνιστικοῦ κινήματος μέ τό σύνθημα «προλετάριοι ὅλων τῶν χωρῶν ἑνωθῆτε», τό ὁποῖον ἀντιμετώπιζεν ἡ ἀνθρωπότης τά προηγούμενα 50 χρόνια, σήμερον ἀντιμετωπίζομεν τό νέον διεθνιστικόν κίνημα ἀναρχισμοῦ.

Ὑποστηρίζεται ὅτι καί αἱ ἀεροπειρατεῖαι, μέ τάς ἀπαιτήσεις λύτρων, ἀναφέρονται ἀκριβῶς εἰς τήν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαραιτήτων οἰκονομικῶν πόρων πρός ἐξυπηρέτησιν αὐτοῦ τοῦ διεθνοῦς κινήματος ἀναρχίας. Καί ἐάν θέλετε καί κάτι πλέον συγκεκριμένον, ἡ τελευταία περίπτωσις ἀναρχικῆς προσπαθείας εἰς τό ἐσωτερικόν μας μέ τούς συλληφθέντας Γερμανούς, δέν εἶναι ἐνέργεια κατευθυνομένη πρός τήν Ἑλλάδα, δέν εἶναι ἐνέργεια μέ καταβολήν ἀπό τήν Γερμανίαν πρός τήν Ἑλλάδα, ἀλλά εἶναι ἐνέργεια ἀναφερομένη εἰς τό διεθνές ἀναρχικόν κίνημα μέ πλοκάμους εἰς περισσοτέρας χώρας καί περισσοτέρους λαούς.

Διεθνής ἀναρχία

Ἀντιμετωπίζομεν, λοιπόν, καί οὕτω τό κίνημα τό διεθνές τῆς ἀναρχίας, τό ὁποῖον δέν βάλλει τό καθεστώτα τῆς Α' ἤ Β' μορφῆς, ἀλλά βάλλει, θά τολμοῦσα νά εἴπω, τήν ἐξισορροπουμένην κοινωνίαν δυτικοῦ τύπου, ἐπ' ὠφελείᾳ κάποιων ἄλλων δυνάμεων αἱ ὁποῖαι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, θά ἠμποροῦσε νά χαρακτηρισθοῦν νεοκομμουνιστικαί ἤ εὐρύτερον ἀναρχικαί.

Πέραν αὐτῶν, Κύριοι, ἔχομεν ἐν ὄψει, συγκεκριμένας ἐνεργείας ζυμώσεων διά τήν ἐξασφάλισιν αὐτῆς τῆς ἰσορροπίας, αἱ ὁποῖαι ἐπηρεάζουν καί τήν Χώραν μας, ἀναφερόμεναι εἰς τό διεθνές πλαίσιον. Διά τό 1973 πρέπει νά θεωρῆται βεβαία ἡ σύγκλησις τῆς διεθνοῦς Εὐρωπαϊκῆς Διασκέψεως Ἀσφαλείας, εἰς τήν ὁποίαν θά ἀποπειραθοῦν οἱ μέν Ρῶσοι νά ἐξασφαλίσουν τήν παραδοχήν τῆς Δύσεως διά τά διαμορφούμενα ντέ φάκτο σύνορα των, μεταξύ Παραπετάσματος καί Δυτικῶν Λαῶν, οἱ δέ Δυτικοί θά ἀποπειραθοῦν νά ἐξασφαλίσουν, μίαν περίοδον μᾶλλον εἰρήνης, ὅση θεωροῦν ἐπαρκῆ, διό νά ἀντιμετωπίσουν τά ἐσωτερικά των κοινωνικά προβλήματα. Ἀπό τήν ἄλλην πλευράν τῆς Ὑδρογείου, πάλιν ἔχομεν τόν ἕτερον μεγάλον γίγαντα, ὁ ὁποῖος παρεμβάλλεται μεταξύ τῶν δύο καί ὡς πρός τούς ἀντικειμενικούς σκοπούς ὅσον ἀφορᾶ τήν Ἀφρικήν καί τήν Νοτιοανατολικήν Ἀσίαν, προσέτι δέ νεεμφανιζομένην εἰς τό διεθνές προσκήνιον, πέραν τῆς οἰκονομικῆς παρουσίας της καί μέ πολιτικήν παρουσίαν κατά τήν ἐπομένην δεκαετίαν, τήν Ἰαπωνίαν. Ἡ κατάστασις, ἡ ὁποία θά διαμορφωθῆ ἐξ ἐπόψεως ἰσορροπίας, δέν ἠμπορεῖ αὐτήν τήν στιγμήν νά περιγραφῆ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρέπει νά θεωρηθῆ ὅτι ἀσφαλῶς θά μᾶς παρουσιάση μίαν περίοδον ἀνακατατάξεων εἰς τό διεθνές πεδίον, μέσα εἰς τάς ὁποίας, ἐκτός ἀπό τήν πολιτικοστρατηγικήν πλευράν, θά ἔχωμεν καί τήν ἐμπορικήν εἰς τόν οἰκονομικόν καί κοινωνικόν χῶρον.

Εἰς τόν οἰκονομικόν χῶρον, Ἡ διεύρυνσις τῆς Ε.Ο.Κ. ἀπό τούς ἕξ (6) εἰς τούς δέκα (10), ἡ μεγάλη νομισματική κρίσις, δέν σημαίνει τίποτε ἄλλο παρά ἐμπορικόν οἰκονομικόν πόλεμον εἰς τό ἐσωτερικόν τῆς Δύσεως. Θεωρεῖται δέ μᾶλλον βέβαιον ἀπό τούς εἰδήμονας ὅτι τελικῶς θά ἐξεύρουν ἕνα ἐπίπεδον ἰσορροπίας, εἰς τό ὁποῖον θά ἰσοσταθμίσουν καί θά ἰσοζυγίσουν καί τά νομίσματά τους καί γενικῶς τήν ἐπαφήν τῆς ἀγορᾶς τήν ὁποίαν ἐκμεταλλεύεται καί ἀναπτύσσει ἕκαστος.

Μέσα εἰς αὐτόν τόν χῶρον, ὁ ἰδιότυπος αὐτός πόλεμος θά εἶναι ἀνελέητος. Ἑπομένως εἰς αὐτόν τόν χῶρον πρέπει νά ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι θά ἀντιμετωπίσωμεν πόλεμον διά τόν ὁποῖον πρέπει καί ἐφεδρείαν νά ἔχωμεν καί ἐπιφυλακήν ἀλλά καί βαθεῖαν εἰς τό μέλλον πρόβλεψιν.

Πέραν αὐτοῦ τοῦ προβλήματος, τοῦ οἰκονομικοῦ, εἰς τόν χῶρον τῆς Εὐρώπης, ἔχομεν καί πολιτικοοικονομικά καί πολιτικοστρατιωτικά προβλήματα μέ τήν Εὐρώπην. Εἰς τήν Εὐρώπην, ὑπάρχουν ἀντίρροποι τάσεις ἀπομονωτισμοῦ ἀπό τήν Ἀμερικήν. Τάσεις, αἱ ὁποῖαι παρατηροῦνται καί εἰς τήν Ἀμερικήν, εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τήν Εὐρώπην, κατά τό παράδειγμα τοῦ παρελθόντος. Παρατηρεῖται μία ἀνάπτυξις πολιτικῶν θέσεων ἀποχωρήσεως τῶν ἀμερικανικῶν δυνάμεων ἀπό τήν Εὐρώπην. Ἀπό τήν ἄλλην πλευράν οἱ Εὐρωπαῖοι, ἄλλοι μέν προβάλλουν εὐθέως τό πρόβλημα πού δημιουργεῖ ἡ ἀποχώρησις τῶν Ἀμερικανῶν, ἄλλοι διότι εἶναι ἀντίθετοι πρός τήν πολιτικήν τῶν δέν τό ὑποστηρίζουν, ἀλλά ἐκφράζουν τήν ἀγωνίαν των διά τήν περίπτωσιν πού θά ἀπήχωντο ἀπό τήν Εὐρώπην αἱ ἀμερικανικαί δυνάμεις. Καί εἰς ὅλον αὐτό τό ἀσαφές πλαίσιον δέν εἶναι δυνατόν κανείς νά προβλέψη ποία θά εἶναι ἡ κατάστασις ἐξ ἐπόψεως στρατηγικῆς ἰσορροπίας εἰς τήν Εὐρώπην.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι γεγονός ὅτι αὐτήν τήν στιγμήν, διά τήν πολιτικήν, ὡς τίθεται πρό τῆς ὑπευθύνου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δέν εἶναι δυνατόν νά ἀντιμετωπισθῆ ἡ ἀσφάλεια τῆς Εὐρώπης ἐάν δέν ὑπάρξη στενή συνεργασία Εὐρώπης καί Ἀμερικῆς.

Καί μέ ὅλα αὐτά καί μόνον, Κύριοι, εἰς πολύ γενικάς γραμμάς περιγράφεται μία γενική κατάστασις εἰς τό διεθνές πλαίσιον, ἡ ὁποία ἐάν μή τι ἄλλο δι' ἡμᾶς ἐπιβάλλει συνεχῆ παρακολούθησιν καί ἰδιαιτέραν προσοχήν εἰς οἱανδήποτε ἀναπτυσσομένην ἐνέργειάν μας καί περίσκεψιν, ὑπό τήν ἔννοιαν ὅτι δέν εἶναι παραδεκτή ἡ θέσις, ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα καλά εἰς τό σπίτι μας καί δέν μᾶς ἐνδιαφέρει τί γίνεται γύρω μας.

Ἠμπορεῖ νά μήν μᾶς ἐνδιαφέρει, ἀλλά μᾶς ἐπηρεάζει ὅμως καί ἐφ' ὅσον μᾶς ἐπηρεάζει πρέπει νά μᾶς ἐνδιαφέρει.

Δι' αὐτό θά σᾶς παρακαλέσω ὑπ' αὐτό τό πρῖσμα νά θεωρῆται τά γεγονότα εἰς τό διεθνές πεδίον καί ὑπ' αὐτό τό πρῖσμα νά φωτίζετε κάθε πρᾶξιν τῆς πολιτικῆς μας, προκειμένου νά εἴμεθα ἀσφαλεῖς εἰς τήν πορείαν, τήν ὁποίαν ἀκολουθοῦμεν διά νά ἐξυπηρετήσωμεν τά μακροπρόθεσμα συμφέροντα τοῦ λαοῦ μας.

Εἶναι γεγονός, ὅτι ἔχει ἀναπτυχθῆ ἡ κοινωνία μας εἰς κάποιο ἐπίπεδον πού δημιουργεῖ μίαν ἱκανοποίησιν δι' ὅλους τούς Ἕλληνας καί μέ τήν σειράν καί δι' ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι, ἐν πάσει περιπτώσει ἔχομεν αὐτῆς τῆς μορφῆς τήν ἱκανοποίησιν ὡς αἴσθησιν, ὡς εἴδωλον ἐπί τοῦ κατόπτρου πού παρουσιάζει ὁ λαός μας. Ὁ λαός ὅμως, κύριοι, ὑπό τήν ἐπήρειαν καί τῶν φαινομένων ἐξωπροβαλλομένων ἀπό τήν χώραν, οὐδέποτε δύναται νά θεωρηθῆ, ὅτι εἶναι ἱκανοποιημένος, ἤ ὁλοκλήρωσεν τάς προσδοκίας του καί ἀλλοίμονον ἐάν αὐτό ἦτο ἔτσι διότι τότε δέν θά ὑπῆρχε πρόοδος.

Τό κακόν εἶναι, ὅτι δέν ἔχει προσδοκίας βασικά τοποθετημένας μέ τήν λογικήν, ἀλλά ἔχει προσδοκίας, αἱ ὁποῖαι πολλάς φοράς δέν ἐλέγχονται ἀπό τήν λογικήν καί κατευθυνομένας εἴτε ἀπό τό συναίσθημα εἴτε ἀπό τό κοινωνικόν ἐλατήριον ὅπως ἀναπτύσσεται μέ τάς προκλήσεις τάς ὁποίας προβάλλει ἡ σημερινή κοινωνία διά τό ἄτομον.

Ἔτσι ἡ προσπάθεια, τήν ὁποίαν καταβάλλομεν δέν πρέπει νά μετρᾶται ποσοτικῶς ἀλλά πρέπει νά μετρᾶται ποιοτικῶς καί ποιοτικῶς σημαίνει νά μετρᾶται τό ἀποτέλεσμα τῆς καθόλου προσπαθείας ἐπί τῆς διαμορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος τῆς νοοτροπίας, τῆς ψυχολογίας, τοῦ αἰσθήματος εὐθύνης, τό ὁποῖον ἀναπτύσσεται εἰς τά μέλη τῆς κοινωνίας μας, εἰς τόν λαόν μας.

Καί ἐπειδή ὅλα αὐτά, κύριοι, μετρῶνται εἰς τό πνεῦμα, τό ὁποῖον χαρακτηρίζει ἕν ἄτομον, εἰς τό πνεῦμα, τό ὁποῖον χαρακτηρίζει ἕνα λαόν καί τό πνεῦμα ἀναπτύσσεται ἀπό τήν ἀντίστοιχον παιδείαν ἀλλά καί ἀπό τήν ἀντίστοιχον ἀνάπτυξιν τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, πού ἀποτελοῦν τάς σιδηροτροχιάς, ἐπί τῶν ὁποίων κινεῖται τό ἄτομον, ἀλλά καί ἡ κοινωνία εἰς τήν πορείαν της ἀνά τούς αἰῶνας. Θά πρέπει ἐκεῖ νά ἀποβλέπωμεν μετρῶντες τό τελικόν ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας.

Καί ἔχοντες αὐτά κατά νοῦν νά ἀποφεύγωμεν τοὐλάχιστον εἰς τόν ἀπολογισμόν τοῦ ἔργου μας τήν ἀριθμητικήν μέτρησιν, ἀλλά νά ἀναφερόμεθα εἰς τήν ποιοτικήν μέτρησιν.

Πέραν αὐτῶν ἕν ἄλλο εἰδικόν σημεῖον εἶναι ἡ κατά τήν φύσιν τοῦ ἀτόμου ἀναπτυσσομένη δραστηριότης πρός ἐξασφάλισιν τῶν ἀτομικῶν ἐπιδιώξεων.

Τό ὀλυμπιακόν ἰδεῶδες δυστυχῶς δέν κατέστη δυνατόν παρά πᾶσαν προσπάθειαν ἡ ὁποία κατεβλήθη ἀπό τούς προγόνους μας καί ἀπό ὅλους ἐν συνεχείᾳ τούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν εἰς τήν ὑδρόγειον, νά μεταφερθῆ ὡς ἰδεῶδες καί εἰς τήν κοινωνίαν καί παραμένει μόνον διά τόν ἀθλητικόν στίβον.

Ἀντιθέτως τά ἄτομα, ἀποβλέποντα εἰς τήν ἱκανοποίησιν τῶν ἐπιδιώξεών των ἄγονται μέ μόνον ἔρμα τήν ἀνάπτυξιν κατά τήν παιδείαν καί τάς ἠθικάς ἀξίας, πού πιστεύουν δημιουργοῦντα ἄλλοτε τήν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ἄλλοτε τήν εἰκόνα τοῦ ἁγίου καί δυστυχῶς εἶναι παρά πολύ ἐλάχισται αἱ περιπτώσεις τοῦ ἀτόμου ἁγίου ἐνῶ εἶναι πάρα πολλαί αἱ περιπτώσεις τοῦ ἀτόμου θηρίου.

Ἔτσι δέν ἠμποροῦμεν νά αἰσθανώμεθα ἱκανοποίησιν ἐάν δέν ἔχωμεν ἐξησφαλισμένην μέθοδον δράσεως, ἡ ὁποία θά ἐπιτρέπη εἰς τά ἄτομα ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν ἀτομικῶν των συμφερόντων νά κινοῦνται ἐντός τῶν παραδεκτῶν πλαισίων μιᾶς πολιτισμένης κοινωνίας.

Οἱ ἀδυναμίες

Καί εἰς τό σημεῖον αὐτό ἔχομεν ἀδυναμίαν.

Ἔχομεν ἀδυναμίαν, ἐκφραζομένην ὡς κακοδιοίκησιν, ἔχομεν ἀδυναμίαν ἐκφραζομένην ἀπό τήν ἄλλην πλευράν ὡς διαβολήν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως, ἔχομεν κακοδαιμονίαν γενικῶς ἐκφραζομένην ὡς ἀνάπτυξιν τῶν δραστηριοτήτων τῶν κοινωνικῶν καί ὄχι κατά νόμιμον τρόπον εἴτε κατά τήν ἔκφρασιν τῆς παρεμβάσεως τοῦ Κράτους, εἴτε κατά τήν ἀνάμιξιν τῆς ἀντιστοίχου βοηθείας τοῦ Κράτους πρός ἀνάπτυξιν κοινωνικῶν δραστηριοτήτων.

Δι' αὐτό ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς δράσεώς μας θά πρέπει ἕνα μεγάλο μέρος τῆς σκέψεώς μας νά τό χρησιμοποιοῦμεν εἰς τήν μεθόδευσιν τῶν ἐνεργειῶν μας κατά τρόπον πού θά ἐξασφαλίζουν εἰς πλαίσια παραδεκτά κατά τόν Νόμον καί τήν ἠθικήν τάξιν συναγωνισμόν τῶν ἀτόμων ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων των.

Ἄλλο στοιχεῖον τῆς ἰδιοτύπου καταστάσεως, τήν ὁποίαν ἔχομεν εἶναι ἡ κατά τήν αἴσθησιν ἔλλειψις ἐπαφῆς τῶν ἀποδεχομένων τάς ὑπηρεσίας τῆς διοικήσεως, τῶν πολιτῶν μέ τό Κράτος.

Ἠμπορεῖ νά ὑπάρχη ἐπαφή, ἠμπορεῖ νά πιστεύωμεν, ὅτι πράττομεν τό πᾶν, διά νά ἐξασφαλίσωμεν αὐτήν τήν ἐπαφήν.

Δέν εἶναι ὅμως τό γεγονός πού διαπιστώνετε πραγματικόν, ἀλλά εἶναι περισσότερον ψυχολογικόν.

Δέν εἶναι νά ἐξασφαλίζεται ἡ ἐπαφή τοῦ πολίτου μέ τό Κράτος, ὥστε νά ἠμπορῆ ὁ κάθε πολίτης, ἰσονόμως καί ἰσομερῶς νά ἀποδέχεται τήν βοήθειαν τοῦ Κράτους διά τῶν ὑπηρεσιῶν, ἀλλά εἶναι νά αἰσθάνεται, ὅτι ἔχει τήν ἐπαφήν. Καί εἰς αὐτό τό σημεῖον ἔχομεν ἀδυναμίαν. Εἶχον τήν εὐκαιρίαν κατ' ἐπανάληψιν νά τονίσω καί τό τονίζω καί αὐτήν τήν στιγμήν, διότι πιστεύω, ὅτι εἶναι ἕνα βασικόν σημεῖον ἀδυναμίας, τό ὁποῖον μᾶς ἐπιτρέπει νά ἀναφερθοῦμε κατά τήν ποιοτικήν πλευράν ἀναπτύξεως τῆς κοινωνίας μας παρά τάς τεραστίας προσπαθείας, αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται.

Ἕν ἄλλο σημεῖον ἰδιότυπον εἰς τήν εἰδικήν κατάστασιν, τόν ὁποῖον πρέπει νά σᾶς τονίσω εἶναι οἱ περιορισμοί, οἱ ὁποῖοι προβάλλονται ἐν τῷ ἀναπτύξει τῆς πολιτικῆς μας.

Πόσοι Ἕλληνες εἴμεθα, κύριοι, εἶναι καθωρισμένον.

Τό ἀνθρώπινον δυναμικόν, κύριοι εἶναι περιωρισμένον. Οἱ πόροι, τούς ὁποίους ἔχομεν μέ βασικήν τήν γενικήν ἀρχήν, ὅτι οὐδέποτε κανείς ἔχει ὅ,τι ἀπαιτεῖται διά νά πραγματοποιήση, αὐτό τό ὁποῖον θά ἠδύνατο, εἶναι καί αὐτοί περιωρισμένοι.

Ἔχομεν ἀδυναμίαν εἰς τόν μηχανισμόν δράσεως καί μηχανισμόν δράσεως, λέγων, ἐννοῶ τήν καθόλου ὀργάνωσιν τῆς κοινωνίας μας, ὄχι μόνον τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὄχι μόνον τῶν ἐκ τοῦ κράτους ἐξηρτημένων ὑπηρεσιῶν, ἀλλά πάσης φύσεως ὀργάνωσιν κοινωνικήν, μέσω τῆς ὁποίας ἀναπτύσσονται αἱ λειτουργίαι τῆς κοινωνίας. Εἰς ὅλον αὐτόν τόν χῶρον ἔχομεν μηχανισμόν ἀδύναμον.

Ὑπ' αὐτούς καί μόνον τούς περιορισμούς ἀντιλαμβάνεσθε ὁποίας δυσχερείας κατά τήν δρᾶσιν ἀντιμετωπίζομεν. Θά ἐπισημειώσω τήν καταπληκτικήν ἐπίδρασιν πού ἀσκεῖ τό περιωρισμένον τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ καί τήν ἀδυναμίαν πραγματοποιήσεως λογικῶν καί δυνατῶν σχεδίων, τήν ὁποίαν δημιουργεῖ ἡ ἔλλειψις τῆς καταλλήλου κοινωνικῆς ὀργανώσεως.

Ἔχομεν ἤδη φθάσει, κύριοι, εἰς οἰκονομίαν, ἡ ὁποία δέν ἐξυπηρετεῖται ἀπό τό διαθέσιμον ἀνθρώπινον δυναμικόν. Καί βεβαίως δέν ἐξυπηρετεῖται ἀριθμητικῶς, δέν ἐξυπηρετεῖται ποιοτικῶς, διότι δέν ἔχομεν τόν μηχανισμόν μέσω τοῦ ὁποίου θά ἐξυπηρετούσαμεν τόν ρυθμόν ἀναπτύξεως μέ ἀντίστοιχον ρυθμόν ἐπανδρώσεως, τουτέστιν ἀντίστοιχον ρυθμόν ἐκπαιδεύσεως, μετακινήσεως ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ, ἐκ τομέων ἀποσυρρικνουμένης δραστηριότητος εἰς τομεῖς δραστηριότητος πού ἀπαιτοῦν πρόσθετον δυναμικόν ἀνθρώπινον, διότι ἀναπτύσσονται.

Καί διά νά μή σᾶς κουράσω περισσότερον, διότι θά ἔχετε τήν εὐχέρειαν νά ἀσχοληθῆτε καί μέ τά γραπτά κείμενα τῶν διαφόρων μελετῶν, πού θά τεθοῦν ἐνώπιόν σας, ἐν τῇ ἀντιμετωπίσει τῆς ἀποστολῆς σας, ὅσον ἀφορᾶ τήν γενικήν καί κυρίως τήν εἰδικήν κατάστασιν, θά ἀναφερθῶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τό πλαίσιον τῆς πολιτικῆς μας ἐν γενικαῖς γραμμαῖς.

Παιδεία καί δεκαπενταετία

Κύριοι, θά πρέπει νά κατανοήσωμεν ὅλοι, ὅτι ἡ δρᾶσις τῆς κοινωνίας ἀναφέρεται εἰς βελτίωσιν τῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων της, πραγματοποιεῖται δι' αὐτῶν τούτων τῶν ἀτόμων καί μετρᾶται ὡς ἀποτέλεσμα πάλιν, μέ τό ἀποτέλεσμα πού προκαλεῖ ἐπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀτόμων. Διά τόν ἄνθρωπον ἀγωνιζόμεθα, ὅλα τά μέλη τῆς κοινωνίας.

Μέ ἀνθρώπους διεξαγάγωμεν αὐτόν τόν ἀγῶνα. Εἰς τά ἄτομα τῆς κοινωνίας ἐπιστρέφει τό ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς προσπαθείας. Καί μέ βάσιν καί μόνον αὐτό θά ἠμποροῦσα, ἀναφερόμενος, εἰς τό σχέδιον, εἰς τάς γενικάς γραμμάς, εἰς τά γενικά πλαίσια τῆς πολιτικῆς μας, νά εἴπω μίαν λέξιν μόνον, ὡς ἀποστολήν μας, διά τήν προσεχῆ 5ετίαν, ἤ 10ετίαν, ἤ 15ετίαν ἤ δι' ὁποιοδήποτε χρονικόν διάστημα ἀπό τά τρία αὐτά, «ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ».

Ἔχω νά σᾶς παρουσιάσω ἁπλῶς μόνον δύο ἀριθμούς πού ἐπῆρα τηλεφωνικῶς σήμερα τό πρωΐ. Ἐφέτος εἰς τάς Ἀνωτάτας Σχολάς τοῦ Κράτους θά μποῦν 12.120 ὑποψήφιοι καί εἰς τάς Ἀνωτέρας, κρατικάς καί ἰδιωτικάς Σχολάς, θά μποῦν ἄλλοι 3.870. Δηλαδή εἰς τάς Ἀνωτέρας καί Ἀνωτάτας Σχολάς, θά εἰσέλθουν 15.990. δηλαδή 16.000 παιδιά. Ἐάν αὐτόν τόν ἀριθμόν τόν πολλαπλασιάσωμεν ἐπί 10 θά ἔχωμεν 160.000 ἀνθρώπους εἰς 10 χρόνια. Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι θά ἔχουν παιδείαν ἀνωτέραν καί ἀνωτάτην. Καί σᾶς ἐρωτῶ, ὅταν αὐταί αἱ 10 γενεαί καί αὐταί αἱ 10 ἡλικίαι πού ἀποτελοῦν μίαν γενεάν, πού εἰς κάποιαν στιγμήν θά ἔχουν τό κύριον βάρος τῆς κοινωνίας, θά ὑπάρχουν ἀνάμεσά τους μόνον 160.000 Ἕλληνες μέ αὐτήν τήν μορφήν τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἶναι δυνατόν νά κινήσουν τήν μηχανήν; Ἤ θά ὁμοιάζωμεν σάν ἕναν σιδηρόδρομον, ὁ ὁποῖος ἔχει ἕναν μόνον μηχανοδηγόν ἐνῶ χρειά-

● Συνέχεια στή σελίδα 12

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛΠΙΣ ΠΑΥΛΑΤΟΥ
Δίπλωμα καί Βραβεῖον Τηλεπαθείας Μακρᾶς Ἀποστάσεως, τῆς Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν, διά τήν ἐξαιρετικήν της ἐπίδοσιν εἰς πειράματα διεξαχθέντα ὑπό τοῦ κ. Τανάγρα μετά τῶν ξένων Πανεπιστημίων Παρισίων, Βιέννης, Τυβίγγης, Λονδίνου καί Νέας Ὑόρκης.
Δέχεται 9—1 π.μ. καί 4—6 μ.μ. ὁδός Ἀκομινάτου 67 καί Κρήτης γωνία, Ιος δρόμος πάροδος ὁδοῦ Αιολίων, πλατεῖα Βάθης. Τηλ. 813.591 καί 8961.094.

Σήμερα ἡ
ΟΜΑΔΑ
μέ 40 σελίδες
'Αφιέρωμα στήν 'Ολυμπιάδα

Κ. Κόλμερ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ἑλληνική ἑταιρία ἀνέλαβε τήν κατασκευή τοῦ πετρελαιαγωγοῦ Σουμέτ στό Σουέζ

Ἀπ' εὐθείας ἐργολαβία κατασκευῆς τοῦ πετρελαιαγωγοῦ Σουμέτ τῆς Αἰγύπτου ἀνέλαβε ἡ ἑλληνική ἑταιρία μηχανολογικῶν κατασκευῶν ΒΙΟΚΑΤ Α.Ε. Ἡ ἐργολαβία, προϋπολογισμοῦ δαπάνης 4 ἕως 5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων περίπου, συνιστᾶ τήν πρώτη συμμετοχή τῆς Ἑλλάδος στήν κατασκευή πετρελαιαγωγοῦ Σουέζ — Ἀλεξανδρείας καί ἔχει ἤδη ἐξασφαλισμένη τήν συγκατάθεση τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως γιά τήν χρηματοδότηση τοῦ ἔργου.

Γιά πρώτη φορά μία ἑλληνική ἑταιρία συμμετέχει σάν ἰσότιμος ἐργολάβος, μέ τίς ἄλλες δυτικοευρωπαϊκές ἑταιρίες, πού ἔχουν ἀναλάβει τήν κατασκευή τοῦ πετρελαιαγωγοῦ, ἀλλά πρόκειται νά ἐργασθῆ δι' ἴδιον λογαριασμό, στήν κατασκευή τοῦ ἀγωγοῦ πού θά συνδέη τόν κόλπο τοῦ Σουέζ μέ τή Μεσόγειο Θάλασσα.

Ὁ ἀγωγός αὐτός, διαμέτρου 42 ἰντσῶν θά διαθέτη ἕνα σταθμό ἀντλήσεως καί θά εἶναι δυναμικότητος 40 ἑκατομμυρίων τόννων ἐτησίως. Στήν κατασκευή του μετέχουν γαλλικές καί ἀγγλικές ἑταιρίες, καθώς καί κατασκευάσται ἀπό τό Βέλγιο καί τήν Ἰαπωνία. Τό κονσόρτσιουμ πού ἔχει συσταθῆ ἔχει ἀναλάβει καί τή χρηματοδότηση τοῦ ἔργου, τό ὁποῖο θά ἀποπερατωθῆ σέ διάστημα 32 μηνῶν περίπου. Ἡ κατασκευή τοῦ πετρελαιαγωγοῦ στήν ὁποία θά μετάσχη ἡ ΒΙΟΚΑΤ, ἀναφέρεται στή δημιουργία πλωτῶν νησίδων ὑποδοχῆς τάνκερς ἀποθηκῶν καυσίμων καί βεβαίως, τῶν ἀγωγῶν μεταφορᾶς τοῦ ἀργοῦ πετρελαίου στή Μεσόγειο.

Ὑπενθυμίζεται ὅτι κατά τήν ἄνοιξη τοῦ 1971 γιά τόν σκοπό αὐτό ἔχει μεταβῆ στό Κάιρο ὁ τότε ὑπουργός ἀναπληρωτής Συντονισμοῦ κ. Ἐμμ. Φθενάκης, ὁ ὁποῖος ἐπικεφαλῆς πολυμελοῦς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας στήν ὁποία μετεῖχαν καί Ἕλληνες ἐπιχειρηματίες, διαπραγματεύθηκε στό Κάιρο τή δυνατότητα συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος στήν κατασκευή τοῦ πετρελαιαγωγοῦ τοῦ Σουέζ, καθώς καί τήν παροχή πιστωτικῶν διευκολύνσεων γιά προϊόντα καί ὑπηρεσίες ἑλληνικῆς προελεύσεως γιά τήν κατασκευή τοῦ πετρελαιαγωγοῦ.

Οἱ ἐν συνεχείᾳ συζητήσεις μέ τήν ἐπικεφαλῆς τοῦ Κοσόρτσιουμ γαλλική ἑταιρία Μπατινιόλ, ἐπέτυχαν τήν ἀποδοχή τοῦ ὅρου τῆς Ἑλλάδος περί ἰσοτίμου συμμετοχῆς στό ἔργο, ὑπό τή μορφή τῆς ὑπεργολαβίας. Ἐπίσης πρόσφατα ἐξεδόθη καί ἀπόφαση τοῦ κυβερνητικοῦ πολιτικοῦ συμβουλίου μέ τήν ὁποία ἐνεκρίθη ἡ συμμετοχή τῆς Ἑλλάδος στή χρηματοδότηση τοῦ πετρελαιαγωγοῦ. ὑπενθυμίζεται ὅτι ἡ Νομισματική Ἐπιτροπή ἀποφάσισε σχετικά τήν παροχή πιστώσεων 5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων καί 15 ἑκατομμυρίων δολλαρίων στήν περίπτωση ἐπεκτάσεως τῶν ἔργων, πρός τούς ἑλληνικούς τεχνικούς οἴκους πού θά μετάσχουν στήν κατασκευή τοῦ πετρελαιαγωγοῦ. Ἡ ἐξόφληση τοῦ δανείου θά πραγματοποιηθῆ μέ ἐλεύθερο συνάλλαγμα καί σέ καμμιά περίπτωση δέν θά συσχετισθῆ μέ τήν συμφωνία τῶν διμερῶν συναλλαγῶν Ἑλλάδος καί Αἰγύπτου.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΤΑ ΝΕΑ ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ὑπό τήν προεδρία τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Ν. Μακαρέζου, πραγματοποιεῖται σήμερα σύσκεψη μέ τούς ἐκπροσώπους τῶν ἐμπορικῶν ὀργανώσεων τῆς χώρας, μέ θέμα τήν ὑλοποίηση τῶν ληφθέντων προσφάτως νέων πιστωτικῶν μέτρων ὑπέρ τοῦ ἐμπορίου καί τήν ἀνάπτυξη τῶν ἀπόψεων τῆς ἐμπορικῆς τάξεως γιά τήν παροχή φορολογικῶν κινήτρων πρός τό ἐμπόριο. Στή σύσκεψη θά μετάσχουν ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κ. Γ. Ἀναστασόπουλος μέ τούς ἀντιπροέδρους τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κ.κ. Πλατώνη, Παπαβασιλόπουλο καί Παπαγιάννη, τόν γενικό γραμματέα κ. Νικολόπουλο. Ἐπίσης θά μετάσχουν ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς κ. Κουμῆς καί ὁ κ. Φερτάκης.

Εἰδικώτερα, ὡς πρός τίς προτάσεις τοῦ ἐμπορίου, γιά τήν παροχή φορολογικῶν κινήτρων, ὑπέρ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἐμπορίου πρόκειται νά ἀναπτύξουν τήν ἀνάγκη, παραλλήλως πρός τήν παροχή πιστώσεων στό ἐμπόριο, γιά τήν ἀπόκτηση παγίων ἐγκαταστάσεων νά δοθῆ ἡ δυνατότης στούς ἐμπόρους ἀποκτήσεως ἰδίων κεφαλαίων, μέσω ἀφορολογήτων ἀποθεματικῶν κατά τό ἀνάλογο τοῦ Α.Ν. 147 πρός τίς βιομηχανίες, ἔστω καί μέ τόν περιορισμό τοῦ εὐεργετήματος στίς ἐμπορικές ἐπιχειρήσεις πού ἀσχολοῦνται μέ τό ἐσωτερικό ἐμπόριο. Ἔτσι τά φορολογικά κίνητρα θά πρέπει νά παρασχεθοῦν σέ ἐπιχειρήσεις πού ἀσχολοῦνται μέ τήν ἐμπορία τῶν ἐγχωρίων προϊόντων καί πού τά εἰσαγόμενα προϊόντα δέν ὑπερβαίνουν τό 25% τοῦ τζίρου τους. Ἀποκλείονται δηλαδή οἱ ἐμπορικές ἐπιχειρήσεις πού πραγματοποιοῦν ἀπ' εὐθείας εἰσαγωγές.

Στό μεταξύ, χθές, πραγματοποιήθηκε στά γραφεῖα τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν συνεδρίαση τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπορικῶν συλλόγων τῆς χώρας καί τῶν ἐπαγγελματοβιοτεχνικῶν ὀργανώσεων μέ θέμα τά πιστωτικά μέτρα καί τίς μισθώσεις.

Η ΣΕΛ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Σύμφωνα μέ στοιχεῖα τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ Φόρτσουν, ἡ μεγαλύτερη μή ἀμερικανική ἐπιχείρηση στόν κόσμο εἶναι ἡ Ρόγιαλ Ντὰτς Σέλ, μέ τζίρο 382 δισεκατομμυρίων δραχμῶν κατά τό 1971. Ἕπονται ἡ Οὐνιλίβερ μέ 224, ἡ Β.Ρ. ἡ ὁποία ἀπό 5η τό 1970 ἐφθασε 3η στήν σειρά μέ 156 δισεκατομμύρια τζίρο, τέταρτη ἡ Φίλιπς μέ 155, 5η ἡ Φόλκς Βάγκεν ἡ ὁποία ἀπό τρίτη περιῆλθε στήν 5η θέση μέ 149 δισεκατομμύρια, 6η ἡ Ιαπωνική χαλυβουργία Νίπον μέ 122, 7η ἡ Σήμενς ἡ ὁποία ἀπό τήν 10η θέση ἔφθασε στήν 7η μέ 114 δισεκατομμύρια, 8η ἡ I.C.I. μέ 111 δισεκατομμύρια δραχμές, 9η ἡ Χιτάτσι μέ 109 καί 10η ἡ Νεστλέ ἐπέτυχε σημαντική βελτίωση τῆς θέσεώς της ἀπό 25 πέρσι νά περιληφθῆ ἐφέτος στίς 10 πρῶτες μεγάλες ἐπιχειρήσεις ἐκτός Ἀμερικῆς μέ 106 δισεκατομμύρια δραχμές δραχμές τζίρο.

Χαρακτηριστικό εἶναι ἐν τούτοις, ὅτι μεταξύ τῶν 300 μεγαλυτέρων μή ἀμερικανικῶν ἐπιχειρήσεων, 75 ἀνήκουν στήν Ἰαπωνία 64 στήν Βρεταννία οἱ 9 ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως εἶναι μεταξύ τῶν 100 πρώτων, 84 ἀνήκουν στή Γερμανία, 31 στήν Γαλλία, 17 στόν Καναδᾶ καί 15 στήν Σουηδία.

ΜΠΑΓΙΕΡ Α.Ε. Η ΝΕΑ ΕΠΩΝΥΜΙΑ

Ἐπισημοποιήθηκε ἡ ἀλλαγή τῆς ἐπωνυμίας τῆς Μπάγιερ σέ Μπάγιερ Α.Ε. ἔναντι τῆς μέχρι τοῦδε ἀναμασίας της Χρωματουργεία Μπάγιερ Α.Ε. Η σχετική ἀπόφαση τῆς ἑταιρίας ἄρχισε νά ἰσχύη ἀπό 30.6.72 μέ τήν καταχώρησή της στά ἐμπορικά μητρῶα τῆς Γερμανίας.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ

Κλείσιμο τῆς 1ης)8)1972

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ	ΕΤΗΣΙΟΣ ΤΟΚΟΣ	ΤΙΜΑΙ
ΔΑΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ		
1881—1884 2,5%	£ 0,5	650
1887 Μον. 2%	£ 0,4	510
1889 Πάγια 2%	£ 0,4	470
1890 Λαρ. 2,5%	£ 0,5	640
1893 Κεφ. 2,5%	£ ,5	680
1902 Σιδ. 2%	£ 0,4	465
1910 2%	£ 0,4	467
1907 Ἀμ. 2,5%	$ 0,1	130
1914 2,5%	£ 0,5	670
1924 Πρ. £ 3½%	£ 0,7	840
1924 Πρ. $ 3½%	$ 17,5	8.000
1925 Ὑδρ. 2%	$ 20	12.700
1928 Στ. £ 3%	£ 0,6	720
1928 Στ. $ 3%	$ 15	6.800
1928 Παραγ. 3%	£ 0.6	720
1931 Παραγ. 3%	£ 0,8	900
1927 Κτ. £ 2,5%	£ 0,25	280
1931 Λιπ. 5%	£ 0.25	330
ΔΑΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
1962 Ἐν. 2,5%	2,50	42,70
1960 ΑΒΓ 5%	7,50	148
1960 ΔΕ 5%	7,50	152
1962 ΑΒΓ 5%	15.—	294,50
1962 ΔΕ 5%	15.—	300
1963 Ἀν. 5%	25.—	47.
1964 » 5,5%	27,50	488
1966 » 6,5%	32,50	490
1967 » 6,5%	32,50	492,50
1968 » 6,5%	32,50	493
1969 » 6,5%	32,50	491
1970 » 6,5%	32,50	493,50
1971 » 6,5%	32,50	496
1957 ΔΕΗ 8%	12.—	146
1958 ΔΕΗ 8%	12.—	150
1959 ΔΕΗ 7,5%	11,25	151
1960 ΔΕΗ 7%	10,50	147,50
1961 ΔΕΗ 7%	10,50	149,50
1962 ΔΕΗ 6,5%	19,50	285
1964 ΔΕΗ 6,5%	19,50	299,50
1965 ΔΕΗ 6,5%	19,50	283
1966 ΔΕΗ 7%	21.—	291,50
1967 ΔΕΗ 7%	21.—	289,50
1968 ΔΕΗ 7%	21.—	296,50
1971 ΔΕΗ 7,5%	22.50	294
1972 ΔΕΗ 7,5%	22,50	298
1966 ΟΤΕ 7%	21.—	288
1964 Πατρ. 7%	10,50	146
1963 ΕΗΣ 7%	10,50	145
1964 ΕΗΣ 7%	10,50	147
1969 Τρ. Ἐπ. 7%	35.—	460

ΜΕΤΟΧΑΙ	ΜΕΡΙΣΜΑ	ΤΙΜΑΙ
ΤΡΑΠΕΖΩΝ — ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ		
Ἑλλάδος	572	33.300
Ἐθνικῆς	250	16.250
Ἐμπορικῆς	22	2.330
Γενικῆς	40	3.160
Κτηματικῆς	92	8.650
Λαϊκῆς - Ἰονικῆς	22	6.300
Ἐμπ. Πίστ. ν.μ.	35	3.640
Ἐπαγγ. Πίστεως	90	3.100
Ἀττικῆς	6	2.250
Πειραιῶς	4,50	1.450
ΑΣΤΗΡ Ἀσφάλ.	45	9.000
ΕΘΝΙΚΗ »	18	3.900
ΦΟΙΝΙΞ »	7,35	1.500
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ Κ.Λ.Π.		
Ἀθηναία	41	670
Ἀλλατίνη	210	7.400
Βεσό	22	650
Βιομετάλ - Ἐσκ.	150	2.000
Βιοχάλκο	62	5.700
ΒΙΣ	23	1.000
Γεν. Ἀποθηκῶν	270	13.650
Διαχειρίσεως	130	5.200
Διώρυγος	35	990
Ε.Η.Σ.	15	1.580
Ἑρμῆς	38	1.000
ΕΤΜΑ (κοιναί)	20	1.200
ΕΤΜΑ (προν.)	20	1.085
Ζάαε	23	1.000
Ἡρακλῆς	25	2.080
ΙΖΟΛΑ	64	1.090
Ἱπποτούρ	28	600
Καμπᾶς	50	4.200
Κατράντζος Σπόρ	51	520
Κεραμεία	45	1.050
Κυλ. Ἁγ. Γεωργ.	60	1.800
Λαμπρόπουλος	30	1.100
Λάμψα	45	1.800
Λιπάσματα	90	7.610
Μουταλάσκη	20	620
ΜΕΒΕΑ	23	330
Ναυπηγεῖα	9	1.600
Νηματεμπορική	80	760
Ξενοδ. Ἑλλ.	150	5.000
Οἰνοπνεύματα	—	755
Οἴνων	—	890
Πατραϊκή (κοιν.)	30	1.450
Πατραϊκή (πρ.)	30	1.390
Πυριτιδοποιεῖον	—	5.000
Τιτάν Τσιμέντα	60	5.050
ΦΙΞ	—	1.050
Χαλκίδος Τσιμ.	50,40	6.050
Χάλυψ Τσιμέντα	55	3.300
Χαρτοποιΐα	—	450
Χρώματα	35	2.180

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΧΘΕΣ

Ἐμπορική Τρ.	— 50	ΕΤΜΑ κοιναί	+ 10	Μουταλάσκη	—10
Ἐμπ. Πίστεως	+ 40	ΕΤΜΑ προν.	+ 5	Μύλ. Ἁγ. Γεωρ.	—75
Κτηματική	—150	ΕΗΣ	—20	Νηματεμπορική	—30
Ἰονική-Λαϊκή	+ 300	Ἡρακλῆς	—10	Οἰν. Πειραιῶς	+ 5
Γενική Τρ.	+ 10	ΙΖΟΛΑ	—30	Πατραϊκή	—70
Τρ. Ἀττικῆς	— 30	Κατράντζος	—10	Τιτάν	—40
Ἀσφ. Ἐθνικῆς	— 50	Λάμψα	—25	Χαλκίδος	+ 50
Ἀσφ. Φοῖνιξ	+ 125	Λιπάσματα	—30	Χαρτοποιΐα	+ 10
ΒΙΣ	— 20	Λαμπρόπουλος	—80	Χρώματα	+ 20
Γεν. Ἀποθ.	+ 250	ΜΕΒΕΑ	—35	Ἀθηναία	—20

ΧΡΥΣΗ ΛΙΡΑ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἡ χρυσῆ λίρα Ἀγγλίας ἔκλεισε χθές ὡς ἑξῆς: Ἀγορά ἀπό τίς Τράπεζ 455 δρχ. Πώληση ἀπό τά γραφεῖα τῶν χρηματιστῶν, μέ δηλώσεις, 465 δρχ